

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קכ"ד ע"ב

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קכ"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְהָיָה דְאֶקְרִי, כְּמָה דְאִיהוּ כְּתִיב. וּמָאן הוּא. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, (יחזקאל א) מֵרָאֵת
אֱלֹהִים. מֵרָאֵת כְּתִיב. וּמָהוּ מֵרָאֵת. שְׁלִימוֹ דְכָלָא, יו"ד ה' א' וָא' ו' ה' א'. (נ"א מראת
אִיהוּ א' כו') מֵרָאֵת לְמַאי אִיהוּ אֱל' ה' דְלִי' ת' נו"ן יו"ד, הָאִי אֶקְרִי כְכָתְבוּ, וְהָאִי לֹא
אֶקְרִי כְכָתְבוּ, וּבְגִינִי כֶּךָ אֶקְרִי בְּהָאִי, וְעַל כֶּךָ מֵרָאֵת אֱלֹהִים כְּתִיב.

תרגום לעברית

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֲדַנִּי - אֱל' ה' דְלִי' ת' נו"ן יו"ד, הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא, וְאוֹתוֹ
שְׁנִקְרָא כְּמוֹ שֶׁהוּא כְּתוּב, וּמִיָּהוּ? רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, מֵרָאֵת אֱלֹהִים. מֵרָאֵת כְּתוּב. וּמָהוּ
מֵרָאֵת? שְׁלֵמוֹת הַכֹּל - יו"ד ה' א' וָא' ו' ה' א'. (מראת הוא א' כו') מֵרָאֵת לְמָהּ הוּא
אֱל' ה' דְלִי' ת' נו"ן יו"ד? זֶה נִקְרָא כְכָתְבוּ, וְזֶה לֹא נִקְרָא כְכָתְבוּ, וּמִשּׁוּם כֶּךָ בָּזָה נִקְרָא,
וְעַל כֶּךָ מֵרָאֵת אֱלֹהִים כְּתוּב.

טקסט הזוהר

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, לְזַמְנִין, עֲלָאִין אֶקְרוּן בְּשֵׁמָא דְתַתְּאִין. וְלְזַמְנָא, תַּתְּאִין אֶקְרוּן בְּשֵׁמָא
דְעֲלָאִין. הָאֲדֹן ז', בְּשֵׁמָא עֲלָאָה אֲדַנִּי הוּא. וְהָאִי אוֹקִימָנָא מְלִי. וּבְגִוּוֹנִין סְגִיאִין
אֶתְפָּרְשׁוּן מְלִי, וְכָלָא חַד. בְּרִיךְ רַחֲמָנָא בְּרִיךְ שְׁמִיהּ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמִי עֲלָמִין. (שמות כג)

הנה אנכי שולח מלאך לפניך וגו'. רבי יצחק פתח, (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו וגו' אמרה כנסת ישראל, ישקני מנשיקות פיהו. מאי טעמא ישקני, יאהבני מבצי ליה, אמאי ישקני. אלא הכי תנינן, מאי נשיקות אדבקותא דרוחא ברוחא. דבגיני כה נשיקה בפיה, דהא פומא אפקותא ומקורא דרוחא הוא, ועל דא נשיקין בפומא, בחביבותא, ודבקין רוחא ברוחא, דלא מתפרשן דא מן דא.

תרגום לעברית

רבי יהודה אמר, לפעמים עליונים שנקראו בשם תחתונים, ולפעמים תחתונים נקראים בשם העליונים. האדון ה' - בשם עליון הוא אדני, והרי בארנו הדברים. ובגונים רבים נתפרשו הדברים, והכל אחד. ברוך הרחמן וברוך שמו לעולם ולעולמי עולמים. הנה אנכי שלח מלאך לפניך וגו'. רבי יצחק פתח, (שיר א) ישקני מנשיקות פיהו וגו'. אמרה כנסת ישראל, ישקני מנשיקות פיהו. מה הטעם ישקני? יאהבני הנה צריך להיות! למה ישקני? אלא כה שנינו, מה נשיקות של דבקות של רוח ברוח, שבגלל כה נשיקה בפיה, שהרי הפה הוא המוציא והמקור של הרוח, ולכן נשיקות בפיה בחביבות, ודבקים רוח ברוח, שלא נפרדים זה מזה.

טקסט הזהיר

ועל דא מאן דנפיק נשמתיה בנשיקה, מתדבק ברוחא אחרא. ברוחא דלא מתפרש מניה. והיינו אקרי נשיקה. ועל דא אמרה כנסת ישראל, ישקני מנשיקות פיהו, לאדבקא רוחא ברוחא, דלא יתפריש דא מן דא.

תרגום לעברית

ולכן מי שמוציא נשמתו בנשיקה, נדבק ברוח אחרת, ברוח שלא נפרדת ממנו. והיינו נקרא נשיקה. ועל זה אמרה כנסת ישראל ישקני מנשיקות פיהו, להדבק רוח ברוח, שלא יפרד זה מזה.

כּי טובים דודיה מײַן, מאי פּעי הָכא יײַן, וְהָא כְּתִיב (ישעיה כח) וְגַם אֵלֶּה בֵּינָן שְׁגוּ וְגו', וּכְתִיב (ויקרא י) יײַן וְשֹׁכֵר אֶל תִּשְׁתֵּ אֶתְּהּ וּבִנְיָהּ, מאי טַעמָא הָכא יײַן. רַבִּי חֵיִיא אָמַר, מֵיִינָה דְאִוְרֵיִתָּא. רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר, דָּא דְכְּתִיב, (תהלים קד) וַיֵּן יִשְׁמַח לִבִּב אָנוּשׁ, וְעַל דָּא כְּתִיב, כּי טובים דודיה מײַן, לְחַדְוֹתָא דְלָבָא. מײַן, דְּחֵדִי לִי יִתִּיר מִכָּלָא.

תרגום לעברית

כּי טובים דודיה מײַן. מָה עוֹשֶׂה פֶּאן יײַן? וְהָרִי כְּתוּב (ישעיה כח) וְגַם אֵלֶּה בֵּינָן שְׁגוּ וְגו', וּכְתוּב (ויקרא י) יײַן וְשֹׁכֵר אֶל תִּשְׁתֵּ אֶתְּהּ וּבִנְיָהּ. מָה הַטַּעַם פֶּאן יײַן? רַבִּי חֵיִיא אָמַר, מֵיִינָה שֶׁל תוֹרָה. רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר, זֶה שְׁכָתוּב (תהלים קד) וַיֵּן יִשְׁמַח לִבִּב אָנוּשׁ. וְעַל זֶה כְּתוּב כּי טובים דודיה מײַן, לְחַדְוֹת הַלֵּב. מײַן - שְׁמִשְׁמַחְנִי יוֹתֵר מִהַכֹּל.

טקסט הזוהר

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כְּתִיב, (בראשית כט) וַיִּשָּׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל וַיֵּשָׂא אֶת קוּלוֹ וַיִּבְרָךְ, אֲמַאי קָא בִּכָּה. אֵלֶּא בְּאַתְדַּבְּקוּתָא דְרוּחָא בָּהּ, לֹא יָכִיל לָבֹא לְמַסְבֵּל, וּבִכָּה. וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב, (בראשית לג) וַיִּשָּׁקֶהוּ וַיִּבְכּוּ. תַּנְיִנָן, אֲמַאי נִקּוּד וַיִּשָּׁקֶהוּ, אֵלֶּא דְלֹא אֶתְדַּבֵּק בֵּיהּ רוּחָא כָּלֵל, וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי כז) וְנִעְתָרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנָא. מאי וְנִעְתָרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנָא. אֵלֶּא מֵאן דְּנָשִׁיק בְּחִיבּוּתָא, מִתְדַּבֵּק רוּחִיהּ בְּרוּחִיהּ, בְּדַבְּיָקוּתָא דְחִיבּוּתָא וּמֵאן דְּלֹא נָשִׁיק בְּחִיבּוּתָא, לֹא בְּדַבְּיָקוּתָא הוּא, אֵלֶּא וְנִעְתָרוֹת. מאי נִעְתָרוֹת. גִּסּוּתָא, דְּלֹא דְבִיק רוּחִיהּ בְּהוּא נְשִׁיקָהּ. וְלֹא אֶתְדַּבֵּק בֵּיהּ כָּלֵל. וּבְגִינֵי כֹךְ כְּתִיב, יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהּ, דְּהוּא דְבִקוּתָא רוּחָא בְּרוּחָא.

תרגום לעברית

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כְּתוּב (בראשית כט) וַיִּשָּׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל וַיֵּשָׂא אֶת קוּלוֹ וַיִּבְרָךְ. לָמָּה בִּכָּה? אֵלֶּא בְּדַבְּקוֹת הָרוּחַ בָּהּ לֹא יָכִיל הַלֵּב לְסַבֵּל, וּבִכָּה. וְאִם תֹּאמַר, הָרִי כְּתוּב וַיִּשָּׁקֶהוּ וַיִּבְכּוּ? שְׁנִינּוּ, לָמָּה נִקּוּד עַל וַיִּשָּׁקֶהוּ? אֵלֶּא שְׁלֹא נִדְבָקָה בּוֹ רוּחַ כָּלֵל, וְעַל זֶה כְּתוּב

ונַעֲתָרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנָא. מַה זֶה (מִשְׁלִי כֹז) וְנַעֲתָרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנָא? אֵלֶּא מִי שְׁנוּשֶׁק בְּחִיבוֹת, מְדַבֵּיק רוּחוֹ בְּרוּחוֹ בְּדַבְּקוֹת הַחִיבוֹת, וּמִי שֶׁלֹּא נוּשֶׁק בְּחִיבוֹת, זֶה לֹא בְּדַבְּקוֹת, אֵלֶּא וְנַעֲתָרוֹת. מַה זֶה נַעֲתָרוֹת? גִּסּוֹת, שֶׁלֹּא דַבְּקָה רוּחוֹ בְּאוֹתָהּ נְשִׁיקָה וְלֹא נִדְּבַק בּוֹ כָּלָל. וּמַשּׁוּם כֶּךָ כְּתוּב, יִשְׁקָהוּ מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ, שֶׁהִיא דַבְּקוֹת רוּחַ בְּרוּחַ.

טקסט הזוהר

תָּנָא, כָּל זְמַנָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא אֲזִיל בְּיִשְׂרָאֵל, כְּבִיכּוּל אֶתְדַבֵּק רוּחָא בְּרוּחָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי, בְּכָל אִינוּן גְּוֹנֵי דְבִיקוּתָא, וְלֹא מִתְפָּרָשָׁא דָּא מִן דָּא. בְּשַׁעֲתָא דְאַתְמַר הִנֵּה אֲנִכִּי שֶׁלַח מִלָּאָה לְפָנֶיהָ, יִדַּע מִשָּׁה דְפָרִישׁוּתָא הוּא. אָמַר (שְׁמוֹת לֵג) אִם אֵין פָּנֶיהָ הוֹלְכִים אֶל תַּעֲלִנוּ מְזָה.

תרגום לעברית

שְׁנִינוּ, כָּל זְמַן שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹלֵךְ עִם יִשְׂרָאֵל, כְּבִיכּוּל נִדְּבַקֶת רוּחַ בְּרוּחַ, וְעַל זֶה כְּתוּב (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי, בְּכָל אוֹתָם גְּוִי הַדְּבָקוֹת, וְלֹא נִפְרָדִים זֶה מִזֶּה. בְּשַׁעֲה שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה אֲנִכִּי שֶׁלַח מִלָּאָה לְפָנֶיהָ, יִדַּע מִשָּׁה שְׁזוֹ פְּרִישָׁה. אָמַר, (שְׁמוֹת לֵג) אִם אֵין פָּנֶיהָ הוֹלְכִים אֶל תַּעֲלִנוּ מְזָה.

טקסט הזוהר

רַבִּי אַבָּא אָמַר, מַה כְּתִיב לְעִילָא מִן דָּא, (שְׁמוֹת לֵח) יִרְאֵשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתָה תִּבְיָא בֵּית יִי' אֱלֹהֶיהָ לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ. מֵאִי קָא מִיִּירִי. אֵלֶּא דְלֹא לְעַרְבָא מְלָה תִתְאַה בְּעַלְאָה, דְלֹא יִנְקָא סְטָרָא דְלִבֵּר, מִסְטָרָא פְּנִימָאָה. מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי. דָּא דְלִבֵּר, מִסְטָרָא דְמִסְאָבָא. וְדָא דְלִגּוֹ, בְּסְטָרָא קְדִישָׁא. מֵאֵן אִמּוֹ. דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְאַתְקָרִי אִם. בַּחֲלֵב אִמּוֹ, דְלֹא יִנִּיק מֵהָאִי סְטָרָא, מֵאֵן דְלֹא אֲצִטְרִיָּה. וְהִכָּא כְּתִיב, הִנֵּה אֲנִכִּי שֶׁלַח מִלָּאָה לְפָנֶיהָ. אָמַר מִשָּׁה, הָא קְבִילָנָא בְּטַחוּנָא מִינָהּ, דְלֹא תִתְפָּרֵשׁ מִינָן, וְדָאִי אִם אֵין פָּנֶיהָ הוֹלְכִים אֶל תַּעֲלִנוּ מְזָה. וּבְמָה יוֹדַע אִיפּוֹא וְגו'.

רבי אבא אמר, מה כתוב למעלה מזה? (שם לד) ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו. מה זה אומר? אלא שלא לערב דבר תחתון בעליון, שלא ינק הצד החיצון מהצד הפנימי. מה בין זה לזה? זה שפחונן מצד הטמאה, וזה שפננים בצד הקדשה. מי היא אמו? זו כנסת ישראל שנקראת אם. בחלב אמו - שלא יונק מצד זה מי שלא צריכה. וכאן כתוב, הנה אנכי שלח מלאך לפניך. אמר משה, הרי קבלתי בטחון ממך שלא תפרד מעמנו, ודאי אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה. ובמה יודע אפוא וגו'.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קכ"ה ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אמר רבי אלעזר, מלה דא לא קאמר קודשא בריה הוא אלא ברחימותא דישאל, ולא תפייסא בהדייהו. למלכא דהוה בעי למיזל עם בריה. ולא בעי לשכקא ליה. אתא בריה,

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, דבר זה לא אמר הקדוש ברוך הוא אלא באהבת ישראל ולהתפייס עמם. למלה שהיה רוצה ללכת עם בנו, ולא רצה לעזוב אותו. בא בנו ופחד לבקש מהמלה שילה עמו. הקדים המלה ואמר, הרי לגיונר פלוני ילה עמך לשמרה בדרך. לאחר מכן אמר, השמר לה ממנו (בדרך), שהרי אינו גבר שלם. אמר בנו, אם כן, או שאני אשב כאן, או שאתה תלה עמי ולא אפרד ממך. כן הקדוש ברוך הוא, בתחלה אמר, הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרה בדרך. ואחר כך אמר, השמר מפניו וגו'. באותה שעה אמר משה, אם אין פניך הלכים וגו'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

